

Ochronić polskie dzieci

LIST OTWARTY KATOLICKICH STOWARZYSZEŃ MEDYCZNYCH W SPRAWIE ZAGROŻENIA ROZWOJU DZIECI WYCHOWYWANYCH PRZEZ ZWIĄZKI JEDNOPLCIOWE

**Katolickie Stowarzyszenie Lekarzy Polskich
Katolickie Stowarzyszenie Pielęgniarek i Położnych Polskich
Stowarzyszenie Farmaceutów Katolickich Polski
Katolickie Stowarzyszenie Diagnostów Laboratoryjnych**

Warszawa, 3 listopada 2024 r.

Szanowni Państwo,
opublikowany w dniu 18 października 2024 r. na stronach Rządowego Centrum Legislacji projekt ustawy o rejestrowanych związkach partnerskich (UD87), autorstwa Katarzyny Kotuli, minister do spraw równości, który miałby uporządkować w Polsce sytuację prawną osób tworzących nieformalne związki heteroseksualne i homoseksualne stwarza zagrożenie dla polskich dzieci, małżeństw i rodzin. Pisaliśmy już o tym w liście otwartym z dnia 25 lipca 2024 r. (<http://kslp.mazowsze.pl/2024/07/25-07-2024-nie-otwarty-w-sprawie-projektu-ustawy-o-rejestrowanych-zwiazkach-partnerskich/>).

Jako profesjonalni różnorodnych specjalności medycznych przestrzegamy przed konsekwencjami wprowadzenia tej ustawy, związanej z działalnością wielu organizacji lgbt, która nieuchronnie, tak jak to już się dzieje na świecie, przyczyni się do osłabienia instytucji rodziny i adopcji dzieci przez pary jednopłciowe. Ten projekt legislacyjny uderza w fundamenty naszego Narodu: w małżeństwo, w rodzinę, w wychowanie dzieci; deprecjonuje podstawowe wartości i zasady życia społecznego w naszym kraju, a przynosi korzyści i wzmacnia pary homoseksualne czy transseksualne.

Zakładana w projekcie ustawy tzw. mała piecza (udział w wychowaniu już obecnego dziecka jednej z osób w związku) jest ominięciem jednoznacznego w Polsce zakazu adopcji dzieci przez osoby tej samej płci, które pozostają we wspólnym pożyciu. Pragniemy ochronić polskie dzieci przed negatywnymi skutkami opieki sprawowanej przez pary jednopłciowe, zarówno przed problemami rodzinnymi, z edukacją, rozwojem psychosomatycznym, problemami psychicznymi, jak i zaburzeniami seksualności lub tożsamości płciowej. Dobro dziecka jest nadrzędną wartością, którą chroni polska Konstytucja, wskazując, że naturalnym środowiskiem dziecka jest rodzina określona jako trwałe związki mężczyzny i kobiety.

Badania medyczne jednoznacznie ujawniają, że dzieci wychowywane przez pary jednopłciowe mają o 35% gorsze wyniki w nauce niż dzieci wychowywane w tradycyjnej rodzinie przez małżeństwo kobiety i mężczyzny. Badania Daniela Pottera z 2012 r. wykazały, że dzieci wychowywane przez homoseksualnych rodziców osiągały niższe wyniki w testach matematycznych.

Okolo 51,4% dziewcząt i 78,4% chłopców wychowywanych przez pary jednopłciowe jest heteroseksualnych. Osoby wychowywane przez pary homoseksualne częściej posiadają zaburzoną tożsamość płciową i seksualną, mają kłopoty we własnych związkach, cechuje ich większa liczba partnerów seksualnych, wcześniej także podejmują decyzję o wspólnym zamieszkiwaniu z partnerem.

Badania Marka Regnerusa z 2012 r. ujawniły, że choroby nabyte drogą płciową przechodziło 20% dzieci wychowywanych przez homoseksualnych mężczyzn, 25% wychowywanych przez homoseksualne kobiety. Ten problem, niestety, dotyczy także 8% dzieci wychowywanych przez rodziców heteroseksualnych. 2% dzieci wychowywanych przez pary heteroseksualne było dotykanych seksualnie przez rodzica lub inną osobę dorosłą, natomiast spotkało to aż 23% dzieci wychowywanych przez homoseksualne kobiety i 6% dzieci

wychowywanych przez homoseksualnych mężczyzn. 31% dzieci wychowywanych przez homoseksualne kobiety było zmuszanych do współżycia seksualnego wbrew ich woli i 25% wychowywanych przez homoseksualnych mężczyzn.

Warto podkreślić ogromną wartość i rolę trwałego związku małżeńskiego, w którym prawidłowo rozwija się więź matka – dziecko już od okresu płodowego. Małżonkowie przygotowujący się do porodu w szkole rodzenia wspólnie dojrzewają i przygotowują się do roli rodziców, jednoczą się wokół nowej osoby w rodzinie, którą nosi w sobie mama. Przyjście na świat dziecka to bogactwo przeżyć dla całej rodziny. Uspokajane w ramionach mamy, otoczone macierzyńską troską, karmione piersią, wspierane męskimi decyzjami ojca otrzymuje fundament właściwego rozwoju psychofizycznego i poczucia wartości jako dziewczynka lub chłopiec. Niepodważalny jest korzystny wpływ rodziny na prawidłowy rozwój dziecka wstającego w relacji z matką i ojcem oraz w osobistym doświadczeniu wzorca życia rodzinnego.

Badania Katheriny A. Kuvalanki opublikowane w 2017 r. sugerują, że 26,7% dzieci wychowywanych przez pary homoseksualne ma problem z identyfikacją płciową i określa ją pomiędzy mężczyzną a kobietą. Badania zaprzeczają tezie, że „orientacja homoseksualna” jest wrodzona.

Nastolatki w wieku 16 lat identyfikujące się jako osoby „homoseksualne” lub „biseksualne” aż w 98% w ciągu jednego roku zmieniają swoją orientację na heteroseksualną, jeżeli nic nie zaburza ich naturalnego rozwoju. Liczne badania wykazują, że dzieci wychowywane przez pary jednopłciowe mają większe problemy w dorosłym życiu niż dzieci wychowywane w rodzinach utworzonych przez mężczyznę i kobietę. Częściej doświadczają też przemocy seksualnej. Częściej mają myśli samobójcze, trudniej im znaleźć pracę oraz rzadziej decydują się na zawarcie małżeństwa, preferując związki nieformalne.

Dzieci adoptowane i wychowane przez rodziców tej samej płci są mniej szczęśliwe, częściej mają depresję, stają się ofiarami molestowania i są gorzej wykształcone. Cytowane liczne badania naukowe zaprzeczają poglądom nagłaśnianym przez aktywistów lgbt, że wychowanie dzieci przez pary jednopłciowe nie ma żadnych negatywnych skutków.

Przypominamy, że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (art. 72 ust. 1) zapewnia każdemu dziecku ochronę jego praw. Żądamy od organów władzy publicznej ochrony dzieci polskich przed przemocą, okrucieństwem, wyziskiem i demoralizacją, które w świetle przytoczonych badań mają miejsce w sytuacjach sprawowania opieki nad dziećmi przez pary jednopłciowe. Zachęcenie przez treść Konstytucji domagamy się od przedstawicieli władzy w Polsce zaniechania realizacji inicjatyw mających na celu formalizację związków jednopłciowych propagowanych przez organizacje lgbt. Takie związki, nie będąc naturalnie płodne, na ogół korzystają z obciążonej komplikacjami medycznymi i etycznymi procedury in vitro oraz surrogacji.

Dzieciom wychowywanym w rodzinach jednopłciowych brakuje właściwych wzorców ról płciowych mężczyzny i kobiety, zgodnych z fizjologią. Podstawowy wzorzec wychowania w Polsce określa ustawa Prawo oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 r. (Dz.U. z 2024 r.

poz. 737 z późn. zm.), która podkreśla, że „nauczanie i wychowanie – respektując chrześcijański system wartości – za podstawę przyjmuje uniwersalne zasady etyki”.

Przestrzegamy przed konsekwencjami adopcji i wychowania dzieci przez pary jednopłciowe. Wzywamy przedstawicieli władzy w Polsce do odpowiedzialnej troski o polskie dzieci i rodziny poprzez prawne zapewnianie im możliwości rozwoju i opieki w rodzinie tworzonej naturalnie przez małżeństwo kobiety i mężczyzny, która najkorzystniej może zapewnić „wspieranie dziecka w rozwoju ku pełnej dojrzałości w sferze fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, duchowej i społecznej, wzmacnianie i uzupełnianie przez działania z zakresu profilaktyki problemów dzieci i młodzieży”, jak określa to art. 1 pkt 3 Prawa oświatowego. Właściwe przepisy prawa pomagają wzmacniać siły społeczne do odkrywania zdrowego, pięknego punktu odniesienia, jakim jest naturalny rozwój życia człowieka w kochającej się rodzinie, której podstawą jest małżeństwo: mężczyzny i kobiety, którzy rodząc dziecko, obdarzani są nowym powołaniem do bycia ojcem i matką. To rodzice w swojej udowodnionej naukowo biologicznej i psychologicznej różnorodności stają się wspólnie niezbędni obydwójce dla stworzenia bezpiecznego środowiska szczęśliwego i prawidłowego rozwoju dziecka.

W imieniu katolickich stowarzyszeń medycznych:

Dr n. med. Elżbieta Kortyczko, specjalista neonatologii i pediatrii, prezes Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich

Prof. Bogdan Chazan, specjalista ginekologii i położnictwa, wiceprezes KSLP

Dr Grażyna Rybak, specjalista pediatrii, prezes Oddziału Mazowieckiego KSLP

Dr Andrzej Niemirski, specjalista chorób wewnętrznych, specjalista medycyny rodzinnej, prezes Oddziału Ziemi Radomskiej KSLP

Dr n. teolog. mgr Małgorzata Prusak, specjalista farmacji, magister teologii, prezes Stowarzyszenia Farmaceutów Katolickich Polski

Dr n. med. Elżbieta Puacz, specjalista mikrobiologii, prezes Katolickiego Stowarzyszenia Diagnostów Laboratoryjnych

Dr n. o. zdr. Tadeusz Wadas, mgr pielęgniarstwa, spec. piel. anestezj. i intens. terapii, prezes Katolickiego Stowarzyszenia Pielęgniarek i Położnych Polskich

Prof. Jerzy Jurkiewicz, specjalista neurochirurgii, przewodniczący Sądu Koleżeńskiego KSLP

Dr Marzenna Koszańska, specjalista pediatrii, wiceprezes OM KSLP

Dr n. med. Małgorzata Kepińska, specjalista neonatologii i pediatrii, delegat OM KSLP

Dr Marzena Grzybowska, specjalista neurologii, sekretarz OM KSLP

Dr Barbara Antoniak, specjalista ginekolog, Sekcja Ginekologiczno-Położnicza KSLP

Dr Izabela Pakulska, specjalista chorób wewnętrznych, członek KSLP

Dr Anna Szopa-Tyszecka, specjalista pulmonologii, Środowisko Medyczne Świętej Rodziny

Tytuł pochodzi od redakcji.